ANTWOORD

VAN

NICOLAAS HOEFNAGEL,

Aan de Jonker uit het HOL VAN GOG *of de Ingebeelde Militair, Lakey, Baardschrabber, Groenlandsche Avonturier of Aleptos Doctor, halfblanks bedankte Acteur, Gewaande Figorand, Geklopte Baron, Corrigeerder en Boodschappelooper, Verrader, Mislukte Hoorendrager, Geprezumeerde Drekhandelaar, Brusselsche Pelgrim, Vlaansche Ronselaar, Schoenlapper, Snyer, Bedelaar, Lasteraar, Drygbrievenschryver, Baaker, Vroetmeester, Clisteerder, voorgewende Turksche Slaaf, met een gesplisse Tong,* zeer bekend onder den naam van 't *Stikziende Vroedvrouwszoontje.*

MYN HEER, *den onbekende Briefschryver!*

Ten minste met zekerheid kan ik niet zeggen wie of Uw Edelen is, als alleen dit, dat ik uw volgens het schryven van uw Brief van den 29 *Mey*, ax-kax uit *Breukelen* getekend, verslyt voor een persoon, bekwaam om een verraad of schelmstuk te smeeden; dat gy een eerlyk Man bent, dat ziet de geheele Waereld wel van niet, de reden waarom, dat ik zulks vertrouw, is deeze, Eerlyke Lieden durven haar naam tekenen, het geen Gy alleen niet doen durft; maar dat meer is, de Uitgeever van uw Brief durft zich niet eens declareeren wie hy is, en waarom? Om dat zo wel Schryver als Boekverkooper overtuigd is, dat den één leugens geschreeven, en den ander dezelve verkogt heeft: Want waarom anders die draaijery en die flenters gebruikt, om uw Brieven aan de Boekverkoopers rond te zenden, gelyk gy gedaan hebt door een Jongetje, welke voorgaf van de Boekverkooper N. N.

 te

geen Vyand van hem is geweeſt, want volgens myn gevoelen word hem aan het hoofd dier Opdragt meer eer gegeeven, als hem Stikziende Vleedermuis toekomt, en beziet de Opdragt zelfs ook, zo zal men klaar beſpeuren, dat van al de *zeven en twintig* Eertytels die ik hem in het vorig antwoord aan de vier Eerdieven heb gegeeven, geen een in die Opdragt word geſchonken. Eén klaar bewys, dat de herinnering van die Eertytels aan den Schryver van de *Opdragt* en *Brief* aan myn, hem niet zeer aangenaam zal zyn, anders zou hy ten minſte wel een van die Tytels gebruikt hebben, al was het maar onnozel die van Geprezumeerde Drekhandelaar geweeſt.

Want; ziet de Opdragt eens na, zo zal men bevinden, dat al wat van hem gezegt word, is *Lapper* of *Quak Doctor*, en waarom doet onze Schryver of Samenſlanſer dat, om dat men geen erg zal hebben, dat hy den Autheur zelfs is; waarlyk mooi gevonden.

Voorts is de Opdragt in zich zelfs zo fraai opgeſteld, dat het nergens na gelykt. In de eerſte plaats verzoekt de Ingebeelde *Militair* aan zyn zelfs, dat de *Franſche* voorgewende *Lakey* het niet kwalyk zal neemen, dat die Brief aan hem *Baartſchrabber* word opgedraagen. Vervolgens gaat die *Groenlandſche Avonturier* voort, en zegt, dat hy de Brief daarom aan de *Aleptos Doctor* heeft opgedraagen, om dat hy oordeelde, dat die *halfblanks Achteur* by dit Volkje paſt; (dit Volkje) verſtaat de *Gewaande Figorand* zekerlyk Sateriek Schryvers meê.

Ik antwoord daar op, dat de *Geklopte Baron* zo veel by een Schryver paſt, als het Vuur by het Buskruit, alzoo zyn Verraderſche Ziel veels te laag voor een Schryver is, en in dat ligt van een Verrader heb ik die laage *Boodſchaplooper* altoos van het begin of aan, dat hy zyn Heer en Meester by my kwam verraden, beſchouwd. Dierhalve heeft die *Mislukte Hoorendrager* nimmer myn Boezemvriend kunnen worden, gelyk die *Geprezumeerde Drekhandelaar* voorgeeft, veel minder dat die *Bruſſelſche Pelgrim* ooit een goed Vriend van my zou hebben geweest, of het ooit zal worden. Voorts vraagt de *Viaanſche Ronſelaar* aan zyn zelfs, (want

(want ik hou het voor zeker, dat hy de Schryver van die Brief en niemand anders is,) hoe of het komt dat hy van zyn derde Myzie al weer de bons heeft gekreegen? Daar zal ik wel op antwoorden, dat ik niet geloof dat 'er in heel Europa zulk een vuile Venus-Nimf gevonden kan worden, die laag genoeg van ziel is, om met den lasterlyken *Doctor Schoenlapper* te trouwen; zelfs vertrouw ik, dat de allergemeenste Bibber-Damen, die des 's Winters avonds met een Lollepotje onder haar Katoene Paliezc loopen kruiffen, haar nog te goed houden, om haar met die Verkielder van oude Broeken te vermengen. De Raad, welke die *Bedelaar* zich zelfs geeft, om op een ander tyd regt op te biegten, wie hy is, keur ik niet goed en raad hem zulks wel hartelyk af, want dan mogt die *Lasteraar* by de vier en dertig Eertytels, die ik hem geef, 'er nog wel zes maal zo veel byvoegen, en wie weet waar hy dan gevaar van liep. De tweede raad die hy zyn zelfs geeft, om op Boomsloot te gaan vryen, dat raad ik hem sterk af, want daar heeft onze *Drygbrievenschryver* zulke witte voet, als een dolle Hond onder een Kudde Schaapen, alzo hy by die geen haar Zuster en Aangehuuwde Broeder, die hem het gepasseerde Jaar, toen hy zyn Logiment uitgejaagd wierd, en onze *Geprezumeerde Willemstadsche Moordenaar* niet wist waar heen, op hun Zolder laagen, daar hy, zwart van Honger zynde, dan zomtyds een stuk Brood kreeg, waar voor hy nu tot dankërkentenis, en na die *bynа Gerabraakte* met stank van die Lieden is gescheiden, de Zuster nu gaat affronteeren. Nu dat is zo vast zyn mode, dat het hem niet meer kwalyk te neemen is. Doch het zal tyd worden dat ik de Brief, die dan aan my geaddresseerd schynt te zyn, eens beantwoord, ten minste het hoofdzakelyke daar uit.

In de eerste plaats noemt die *Gewaande Militair* my daar een *Kopersláger*; wie hem zulks verhaald heeft weet ik niet, maar ik geloof dat die Mizerable *Fransche Lakey* dat uit de *Nederlandsche Overweeger* gehaald heeft, alwaar men een Levensbeschryving vind van een geheele Huishouding, onder de versierde naam van *Willem*, *die het na gelieve te zien, kunnen het vin-*

 den

den in het 27ste Vertoog, *pag.* 213. In het zelve Vertoog word een Koperslager, die *Willem* word genaamd, voorgesteld, zynde van *Gouda* van Geboorte. Waar daar nu meê heen? Hiet ik *Willem?* of ben ik een *Gouwenaar?* Immers neen, myn naam is *Klaas*, of eigentlyk *Nicolaas*; myn Geboorteplaats *Monnikendam*, aldus is het ook gesteld met het *Koperslaan*. Neen *Aleptos* kwant, gy zyt 'er niet agter, de regte naam, zo van de Persoon, als van zyn Geboorteplaats; mitsgaders de Ambagten, die hy geöeffent heeft, zyn verzweegen, en anderen namen voor in de plaats gevoegd, maar dat is te duister voor een Uilskuiken en een *Stikziende* te begrypen, gelyk als gy bent.

Gelooft my, dat ik zo weinig verstand van *Koper* of *Tin* heb, dat, had ik in uw plaats geweest, toen gy (volgens uw eigen verhaal) uw Moeder in uw eerste Jeugd haar *Kopere* en *Tinne Potten* en *Pannen* ontstal, en daar meê de vlugt nam, en na *Bergen op Soom* ging, ik had geen raad geweeten om 'er de Prys zo goed voor te maken als UE. gelieven heeft te verhaalen, dat gy gedaan hebt; ik beken, het is waarlyk veel van uw, in zulke teere jaaren; als gy na die tyd nog wat gevorderd zyt in die Kunst, dan zou ik uw raaden om naar *M......* te gaan, daar word dat Ambagt sterk geöeffend. Verders titelizeerd gy my met de naam van *Schilder*, dat is waar, dat heb ik geweest, en zelfs wierd ik in *Noord-Holland* voor een halve Tovenaar versleeten, doch in den *Haag* komende, wilde myn weetenschap in die Konst niet veel zeggen, en ik zag zeer klaar, dat, zo ik de oogen uitgestooken wierd om myn Konst, dat ik dan leed als een Martelaar. Ten derden, *Glas-Schilder*, dat is ook waar, en de Tekenkonst buiten geslooten, denk ik, dat ik die weetenschap en het geheim van het Glas te schilderen, (te weeten, die Couleuren daar in te brengen) en dezelve in het Glas vast te bakken, grondig verstaan. Ten blyk daar van, zo durf ik 'et op roemen, dat ik aanneem, het zy wat voor een Couleur, gelyk men dezelve ziet alhier tot *Amsterdam* in de *Oude Kerk* of tot *Gouda*, in het Glas te brengen, en dezelve daar in vast te bakken, tot zelfs de *brandende Kaars*

en

en *Paerlen*, benevens het fchoon *Purper* inclûis, (onder die, mits) dat my een goed Schilder verzorgd word, die de Tekenkonft grondig verftaat, en ten teeken dat waarheid hier van, wil ik het aanneemen te doen, of iemand voor een fomme Gelds te leeren, goed of geen duit Geld, zonder dat ik een Stuiver te vooren wil hebben.

Of meend gy Stikziende *Aleptos Doctor* dat ik uw gelyk? die naauwlyks een paar *Kakbielen* verbinden kan?

Nu koomen wy tot de vierde Tytel, dat is, *Jasem Mengor*, dat heeft uw Ezelheid ook uit het Vertoog van *Willem* gehaald. Daar *Willem* nog een jonge zynde, zyn dronken en kwaadaardige Patroon het fterk Genever drinken wilden afleeren, te weeten, om zyn Water eens in de Patroon zyn Vles te maaken; inderdaad had de Jongen zyn voorneemen een goede uitwerkfel gehad, en de Patroon had een tegenzin in de Drank gekreegen. Geloof my, *Willem* had zulk een groote dienft aan zyn Patroon gedaan, als de *Regters* uit de *Willemftad* hadden gedaan aan de *Republiek*, zo zy hun maar verabuzeerd hadden, toen zy uw (volgens uw eigen verhaal) voor een *Moordenaar* aanzagen, en het fchavot al klaar ftond. NB: ik laat het aan het oordeel van myn Leezers, welk een favorabel gezigt onze *Stikziende* moet hebben; gaan doch niet na *M*......, want daar kon weer een abuis onder loopen. Wat nu de reft van de Tytels aan my aangaat, beken ik, dat gy zeer rezonabel en niet half zo zuinig op zyt als ik, omtrend de uwe; want daar gy maar blood had kunnen volftaan met Schryver te zeggen, daar neemt gy de moeiten om eenige van myn Werken op te noemen, en per flot zegt gy dan *Faamrovende Papiere Schryver*; maar neen Bloedbeuling, dat laatfte kunt gy my niet bewyzen, maar ik uw wel, want heb ik Faamrovende dingen gefchreenen, waarom hebben die Lieden my dan niet geactioneerd? en zulks beweezen? Ik heb altoos Publicuq uitgegeeven. Myn Boekverkoopers, daar myn *Saterieke* en *Periodieke* Werkjes zyn uitgegeeven, dezelve waren bekend; of noemt gy het een Faamrovend Papier, als men een Ondeugd, gelyk als gy bent, of een Swen-

delaar, of een ſtink Najaden in het dagligt ſteld? Dan zult gy mogelyk deeze Brief ook een Faamrovend Papier noemen, daar echter de geheele Waereld bekend is, dat ik u geen één Tytel geef, of gy hebt die tien dubbeld verdiend.

Verders merk ik uit uw Brief, dat gy *Grootvorſt van Drekdooſen Burg*, ook zeer gaarn voor een Schryver zoude willen gaan, om dat gy zegt dat 'er Honger in het Wout moet wezen, om dat de eene Wolf den ander eet. Doch ik moet uw zeggen dat het meer is als ik weet, wel is waar, my is bekend, dat gy een Schryver van *Drygbrieven* bent, aan Lieden, die uw zin niet willen doen, doch van gedrukt Werk is de Brief, die ik thans aan uw beantwoord, het eerſte, dat ik van uw kom te zien, en hoe hangt hy aan malkander? als droog Zant. Op uw vraag, of ik het te druk gehad heb met *Romannen* of *Toneelſpellen* te maken, gelief ik een knaap, zo laag van ziel als gy zyt, niet te antwoorden. Echter is het my aangenaam dat uw laſterlyke Ziel zelfs toeſtemd, dat die Werkjes niet kwaad geſchreeven zyn, want gy onderſteld, dat ik een helper gehad heb: Ja, dat heb ik ook, de Zetters en Drukkers en anders niemand; geen *ſterveling* kan roemen een woord, laat ſtaan een regel voor my te hebben geſchreeven; het is myn gewoonte niet, gelyk zommige Schryvers als de Raaf van *Ezopus*, met Paauweveeren te pronken. De geheele rezonable Waereld is hier ook genoeg van overtuigd, en ik bevind tot myn groote vergenoeging, dat myn Werk met graagte van het Publieuq word ontfangen, alzo ik zo veel niet kan ſchryven, als ik kan afleeveren. Ik zoude hier zeer gepaſt een Zinſpreuk van een der *braafſte Koningen*, *Hoogl. Mem.* van *Groot-Brittannie* kunnen laten invloeijen. Doch ik zal liever maar zeggen, een *Schelm* denkt altoos, dat ieder zulk een ſchelmagtige Ziel heeft, als hy zelfs bezit.

Ten blyke hier van, zo brengt deeze Laſteraar in Opeſitie, of ik niet wel zelfs die Brief, welk ik aan de vier Eerdieven beantwoord, zoude *gefingeerd* hebben. Ik vraag uw daar op, byna *Gerabraakte* Knaap, uit het hol van GOG MAGOG, of het wel onmogelyk

was,

was, dat gy alle harten by uw eigen afleid? Het ſtaat uw zekerlyk wel voor, dat 'er in het gepaſſeerde Jaar Doozen vol Menſchen drek aan verſcheiden Lieden en wooningen zyn gezonden, en hier en daar aan Bruggen en Lantarenpalen Briefjes aangeplakt waren, met rooden Inkt geſchreeven. UEd. had ook zulk een Doos met ruikende Waar t'huis gekreegen. Echter vertrouwde de geheele Waereld, dat de Dader van dat ſtinkende Faait niemand was als de Laſteraar uit het hol van Gog Magog, en dat het t'huis ſtuuren van die Doos met Drek aan uw Wooning maar een flenter van uw was, om dat men uw niet voor den Dader verdagt zou houden. Die giſſing was inderdaad ook niet ongegrond, die de Lieden van uw hadden; want eensdeels waren al de Briefjes met roode Inkt geſchreeven, daar men weet dat gy altoos mee legt te morſen. Ten anderen, hoe of gy uw Hand ook veranderd had; zo was het echter zeer wel te zien, dat het Schrift van die Briefjes veel overëenkomſt met uw Krabbelklaauw had. Ten derden, zo waren die Briefjes dus ingerigt, dat een ieder ligtelyk zag, dat zy nergens anders toe ſtrekte, als om de Perſoon, daar gy aan huwen wilden, en de geenen, die gy dacht dat uw daar in hinderde op een ergerlyke manier te ſchandelizeeren. Wel is waar, gy ſcheen zelver ook wat in die Briefjes te krygen, maar dat was op die voet als de Opdragt in uw Brief aan my. Ten vierden heb ik de ſterkſte reden des Waerelds, om uw voor de Dader van zulk een vuil ſtuk te houden, als ik uw reden maar na gaan, op de Kamer van my, op de Zeedyk gevoerd, toen gy een dito voorneemen aan my opendeerden, dat gy voorneemens was aan uw oude Meeſter te ſpeelen, daar ik uw op ten antwoord gaf, dat zulks Schelmen werk was, en als gy iets tegens uw Meeſter had, dat gy voor uw zaak moeſt uitkoomen; gy hoorende, dat ik een afſchuuw van zulke vervloekte ſtreeken had, veranderde toen van toon. Echter leerde ik uw door deeze verraderlyke ſtreeken zo ſchoon kennen, dat ik my wel zorgvuldig voor uw wagten, en uw niets van myn voorneemen zeiden, dat ik één Brief aan uw

geweezene Meester, in druk, by *Orsantie* willen laten uitgeeven. Ten vyfden, is de reden, dat ik (en meer anderen Lieden) uw voor de Dader van die *Drekdoozen* verdagt houden, als wy nagaan de Advertissementen, die wy in de Haagsche Couranten, Pro en Contra, met uw naam daar in hebben gezien, alleen geschikt, om die geen te bederven, die gy eerst getragt hebt te liefkoozen.

Ten zesden, ziet men thans wederom twee nieuwe blyken van uw handelwys, (alzo ik vast stel dat gy en niemand anders de Schryver van de Brief zyt, die zo genaamd uit *Breukelen* aan my gezonden word,) hoe ziet doch die Brief het licht? Niet als een rezonabel Nieuwspapier. Neen, het word op een Intrigante manier, als van buiten de Stad komende, de Boekverkoopers toegezonden, zonder dat zy weeten van waar of van wie dat het komt. Ik geloof, dat het uw ook niet ligt weêr gebeuren zal, dat de Boekverkoopers op die voet uw goed zullen aanneemen en verkoopen; want waarom zodde die Heeren hun in gevaar begeeven, het is beter de Schryver te kennen en een Briefje van zyn hand te neemen, gelyk altoos myn gewoonte is. 't Is waar, daar word belooft in het Commissiebriefje, dat men hen nader zal koomen spreeken, maar ik geloof Brievschryver, dat uw de vrees wel zo zal bekruipen, om bekend te worden, dat gy het Geld ophaalen wel zult agter laten, en uw gedaane moeite en kosten een prooitje voor de Boekverkoopers zal zyn, daar ik hun van nu af aan al mede filiciteer.

Zie, aldus is uw handelwys, en zo denkt gy mogelyk, dat ik ook besta; maar neen, de Brief van de vier Eerdieven legt nog ten mynen huize, de geheele Waereld vermag hem te zien, en wie dat maar eenigsints myn hand ken, zal terstond bemerken, dat hy niet door my verdigt is.

Doch uw Brief, zegt gy, is maar alleen ingerigt om my aan te toonen, dat ik voor eerst een partydige Schryver ben; en ten tweede een Judas pen voer, en ten derde, dat ik niet weet wat een braaf Man is.

Myn partydigheid wild gy my bewyzen met de Hee-

ren

ren D. K. en J. V. Ik durf als een eerlyk Man ver-klaaren, van niet te weeten, wie gy daar mede meend, en dat het maar gepraktizeerde Letters zyn, om, was het mogelyk, my die klad op den hals te smyten. Uw tweede bewys is die Ryke *Oostindisch Vaarder*, weet een leugen, zo groot als 'er uit kan koomen. Ik heb nimmer met een *Oostindisch Vaarder* iets uitstaande gehad. En stel, voor een moment, het was waar, dat een *Oostindisch Vaarder* by my gekoomen was, die zich meende in een Vertoog getroffen te vinden, en hy verzogt my om dezelve altemaal op te koopen, de vraag is, of dat myn schuld is, dat hy zich zelven in een Moraal Werk kan vinden? Immers neen, maar zyn eigen gedrag. Ten tweeden, of ik zo wel als een ander dat regt niet en heb, om die Vertoogen te koopen? Absolut ja: ik meen dat ik als Schryver verpligt ben myn Boekverkoopers te bevoordeelen. Ten derden, als ik wist, dat het opgekogten Vertoog hem getroffen had en onaangenaam was, moest ik dan, willens en weetens, die Man andermaal onaangenaamheden veroorzaken? Dit eerste was by ongeluk, maar de tweede Druk niet, en het zelve zou canalleus gehandeld zyn, en het zoude schynen of ik die Man zogt te plunderen. Neen Stikziende Lasteraar, ik ben geen Geldwolf.

En wat die Heer in het Koffyhuis aangaat, is my niet eens waardig dat ik 'er op antwoord; want gy *Schandvlek* en *Eerdief* fingeerd zulks maar uit uw harssens, anders kan ik uw stout genoeg om die Heer te noemen, maar weet gy wel onvoorzigtige Gek in wat gevaar gy uw zelfs brengt, zo gy maar bekend was?

Weet gy wel, zeg ik, dat, wanneer een Schryver iemand geld afvergt, of hem by weigering van dien drygt te plaatsen, dat zulks even het zelve genomen word als Brand-brieven te schryven? Weet gy wel, vraag ik, waar gy my mee beschuldigd? Weet gy wel, die iemand met zulks beklad, en zoodanig een persoon wierd daar over geäpprehendeert, en gy loog het, gelyk gy Eerdief het van my doet, dat u dezelve straf te naaken stond? Doch ik kreun my niet aan u Lasterbrief, want myn handelwys kan navraag veelen.

Gaat

Gaat by de Boekverkooper, daar de *Echo* en *Overweeger*, door HOEFNAGEL geschreeven, uitgekoomen is, vraagt dien Heer of 'er immer onder al de Brieven, die daar aan Huis zyn gekoomen, een geweest is, met eenig, hoe genaamd, het geringste geld? Hy is het die getuigenis der waarheid daar van kan draagen, alzo gemelde Boekverdooper altoos de Brieven opende, eer ik dezelve in handen kreeg. Ik twyffel niet, schoon wy thans niets met elkander doen, of zijn Ed. zal echter my dat regt doen, en bevestigen dit myn schryven. Doch wat behoef ik my daar over te verregtvaardigen; het is genoegzaam bekend, hoe ik my gepasseerde Winter nog in een Koffyhuis gedraagen heb, daar een schurft Lid uit een deftig Collegie verscheide braave Heeren zogt te affronteeren. Doch in de plaats van zulks, en schoon hy my beloften van eenige Ducaten kwam te doen, bereikte hy echter zyn oogmerk niet. Gaarn wist *Aleptos* kwant nu wie of die knaap was: maar ja, *vis maar* vry daar na, gy Ape *Kees* komt 'er niet agter.

Op pag. 10. in myn Antwoord, zegt gy, toon ik niet te weeten, wat een braaf Man is. Het is my niet meer waard te wederleggen, en ik antwoord uw met korte woorden, dat ik wel weet wat een Schelm *is*, dat bent gy Briefschryver. En zulks toont gy aan die Konstenaar, met hem te noemen een Gedroomde *Architect*, en een *Projectmaaker*, neen, zeg liever een *Groot Architect*, die van alle Kundigen word toegewenscht, om in de een of andere Stad die plaats nog eens publiek te bekleeden, en wiens *Projecte* waardig zyn, dat zy nog eens beloond worden.

Wat verders uw nieuwerwetsche nooten aangaat, is my geen ander antwoord waardig, als alleen op het Artykel van *Leeuwaarden*, dat de alleronkundigste ziet dat gy een Lasteraar en Leugenaar bent, *Leeuwarden* hier zo kort by, daar zulke verheeven Verstanden gevonden worden. Daar zou men dwaas genoeg geweest hebben, al had ik zo laag gezield geweest, om te zeggen, ik ben Stad-Historieschryver; om dat te gelooven. Neen Man, gy kent de *Friezen* niet, zy laten hun geen Knollen voor Citroenen verkoopen, ten an-

de-

deren was ik genoegzaam bekend by de Boekverkoopers, al was het alleen maar door myn naam. Doch wat moog ik ook langer schryven tegens een Lasteraar, die niet voor het licht durft komen. Ik moest hem in het geheel de eer niet gedaan hebben van hem te antwoorden, en ben ook niet voorneemens zulks meer te doen, voor en al eer hy met zyn Naam publicuq uitgeeft, gelyk ik de myne teeken:

NICOLAAS HOEFNAGEL.

P. S. Ik meende myn Brief geschreeven te hebben, doch bevond my onverwagts genoodzaakt, om nog eenige regels hier onder aan te voegen.

Gepasseerde Maandag, zynde den 22 dezer, de dag, dat de Brief uitgekoomen was, ging ik na den Eeten een wandeling doen, passeerde by geval die zyde van de Hal langs, na de *Pieter Jacobstraat*, om zo na de *Nes* te wandelen, maar ziet, wat gebeurd 'er, ik vind onverwagts de *Stikziende Minnaar* uit het Hol van GOG MAGOG, die daar over de Onderdeur van een Kroegje lag uit te kyken; zyn Gezigt, dat zo toereikend is, dat hy een kop Booter voor een Vaatdoek, en de Courant voor een Delfs Tafelbord aanziet, vergunde hem niet om my te zien en te kennen, als toen ik my reeds vlak voor hem bevond. Gaarn had hy zyn Kop in zyn zak willen steeken, en duizende van vloeken braakte hy mogelyk inwendig uit, dat hy geen Schildpad was; maar nu zag ik hem, en sprak hem na zyn kwaliteit aldus aan: Wel *eigen Moederbesteelder* en *allerkwaadaardigste Lasteraar*, ben ik zo gelukkig om uw zo onverwagts aan te treffen, flux kreeg hy meer Couleuren op zyn Bakkis, als 'er op een Kakelbonte *quatre sous* Waaijer leggen, en ik hoefde hem niet te pynigen, als een Monnik, die zyn zelfs geesselt, want hy betuigde eer hem zulks nog gevraagd wierd, dat hy de Brief niet geschreeven had. *Platluis*, vroeg ik hem, wat wild gy my wys maken? wie tragt anders na het bederf van de Konstenaar als gy? Na dat hy weinig geäntwoord had, op de *vier en dertig bewuste Eertytels*, die ik hem na de kop smeet, droop hy

hy af, en ging na agter, waar door ik meende dat hy verhuist was, en daar nu logeerden. Ik wilde dan geen verdere opschudding maken, maar vervolgde myn weg na een Boekverkooper, daar ik moest weezen. Myn zaaken verrigt hebbende, besloot ik nog eens die weg te wandelen, en te informeeren, of hy daar logeerden? Doch de Hospis, dat een Buitenlander was, berigte my van neen, maar dat hy daar gekoomen was om een Glas Bier te drinken van een stuiver, en voorgegeeven had op iemand te moeten wagten; doch, vervolgde de Hospis, hy heeft my al lang verveeld, en nu ik hoorde dat het zulk een braaf Borst is heb ik hem myn Deur uitgejaagd. Heeft hy niets gezegd, vroeg ik? Niet anders, sprak de Hospis, als dat hy uw wel een andere pots speelen zal; ik lachte 'er om, en dacht, wat wil de Gek doen.

Maar ziet, de anderen dag, zynde Dingsdag den 23, gaan ik op het zelve uur wederom een wandeling doen, van byna een uur. Te huis komende, wierd my een Pakje overhandigd, met een boodschap 'er by, dat de Kruijer gezegd had, dat het uit den *Haag* kwam. Het Adres op gemelde Pakje was aldus:

Aan de Heer HOEFNAGEL *in eigen handen.*

2 st. Port.

Ik begreep aanstonds dat dit wat weezen zou, want zag wel dat het geen Adres was dat uit den *Haag* kwam, opende het zelve Pak, en bevond het volgende Schrift in het omslag.

Myn Heer HOEFNAGEL!

„ *Zende UE. twaalf* Rarekieken, *ik heb de goed-*
„ *heid, om dezelve in alle Koffyhuizen te bezorgen, al-*
„ *zo ik dezelve voor niet weg geef, dat is beter als gy*
„ *doet Kalis, dit is nu tweemaal van de Week, zo zal*
„ *uw Naam vereeuwigt worden, leest met smaak Prul-*
„ *lenschryver.*

Verders stond 'er aan de andere kant:

„ **P. S.** ***Zoek niet na de Boekverkooper, want die***
„ ***hebben ze niet te koop.***

Dit

Dit laage en laffe Schrift geleezen hebbende, bekeek ik eens, wat men my gezonden had, het geen ik bevond twaalf ingenaaide Boekjes te zyn, groot 11 pag. in groot 8vo. voerende tot Tytel: „ *De Waalon met* „ *zyn Rarekiek in 's Gravenhagen, latende dezelve aan* „ *den Scheevelinger Visboer en Boerin zien, vertoonende* „ *een opgeschikte Haaring, Visschers Schip, benevens* „ *de gelukkige Minnaryen van Waaltjes Neef, Mon*„ *sieur Paruque met twee Dames.* Ik kon in het eerst niet praktizeeren, dat die Tytel eenige betrekking op my kon hebben, maar aan het leezen gaande, vatte ik de zaak zeer gaauw, want myn Leezers moeten weeten, den inhoud van die Rarekiek heb ik, reeds drie Weeken geleeden, in handen gehad, uitgezegt dat het toen een Boeren-droom heetten, in de slegtste Rym geschreeven, en wel in die smaak, als het bekende vers van de zogenaamde Kromme Tang, beneffens een Brief daar by, of ik het zelve *Vers* wilde Corrigeeren en in Druk geeven; maar in de plaats van zulks te doen, heb ik het *Vers* en *Brief* beiden verbrand, de geen daar het afkomstig van was, heeft zekerlyk gedagt, dat ik zyn verzoek zou inwilligen. Doch nu ziende, dat ik zulks niet doen wilden, is hy na een ander gegaan, of heeft een anderen weg weeten te vinden, om het in druk te krygen: en my, die hem niet ten dienst wilde staan, daarenboven ook het Pak af te schuijeren, en de Waereld te doen gelooven, dat ik wat heel groot by die twee Dames sta. Doch ik durf op myn Conscientie verklaren, dat ik al zoo min weet, hoe die twee Dames geschaapen zyn, als ik weet, hoe de eerste Favoriet van de Turksche Keizer 'er meê staat, en als die Dames zo zuiver van de Kapper zyn, als van my, zy geheel onschuldig hier in staan; en wat aangaat de goede vriendschap met de Kapper, daar zoude ik andere getuigenis van kunnen geeven. Ik heb hem drie maal van myn leven gezien, en eens in zyn gezelschap geweest. Of nu de Jonker uit het Hol van Gog Magog hier ook de Schryver van is twyffel ik aan, en dan volgt, dat hy iemand moet hebben, die hem met Geld ondersteunt, want een Druk kost nog al wat, en hy heeft de magt niet om Pa-

Papier en Drukloon te betaalen, en het naderhand weg te ſmyten, gelyk de Brief aan my, en nu dit tweede geval. Voor de reſt zoek ik 'er my niet eens aan te ſtooren, of zy my voor een Kalis uitmaken, dan niet. Ik geef aan niemand op dat ik ryk ben, en het mooiſt is, ſchoon hy my Prullen-ſchryver noemt, dat myn Werk goed getrokken is; en ten derden en laatſten, dat hy zegt in die *Rarekiek*, dat ik *bonkus* beſtaan, daar ik uit begryp, dat het zeggen wil, dat ik wel een Vrouwmenschje mag zien; wel nu, dat geeft my nog wat Crediet by de *Dames*, daar zal ik de Teering niet van zetten. Voor de reſt geloof ik niet, dat Gog Magog de Schryver van die 11 Pagin. is, maar wel de Stooker daar van, want hy niet in ſtaat is zulks in de Waereld te brengen. Echter moet de Schryver het niet kwalyk neemen, dat ik zeg, dat hy de ſieraad van zyn Schryfſtyl met een Rietje uit myn hinderſte gezoogen heeft, even als die Adverteerder in de Courant van de zogenaamde *Oprechte Conſtantinopolitanen*. En wat het Schrift aanbelangt, in de omſlag van het Paket dat my toegezonden is, het zelve gelykt volmaakt na het Schrift, dat ik op de Verzendingbriefjes heb gezien.

Hier mede meent genoeg geantwoord te hebben

Nicolaas Hoefnagel.

Alom by de meeste Boekverkoopers.
